

Arrest

nr. 182 117 van 13 februari 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 30 september 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 augustus 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BUGGENHOUT, die *loco* advocaat J. BELDÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, geboren te K. op [...]1985.

Op 18 januari 2010 diende verzoeker een aanvraag van een verklaring van inschrijving in.

Op 5 februari 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 31 augustus 2011 beëindigde de gemachtigde het verblijf van verzoeker met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Bij vonnis van 9 december 2012 gelaste de raadkamer te Gent de internering van verzoeker.

Op 11 augustus 2015 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 5 oktober 2015 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van verzoeker ongegrond. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Bij arrest nr. 169 478 van 9 juni 2016 vernietigde de Raad de voormelde beslissing nu niet bleek dat de arts-adviseur had rekening gehouden met het feit dat verzoeker residentieel moet behandeld worden en hij niet was nagegaan of een residentiële behandeling voor verzoeker mogelijk is in het herkomstland.

Op 25 augustus 2016 bracht de arts-adviseur opnieuw een medisch advies uit.

Wat betreft de beschikbaarheid en toegankelijkheid luidt dit advies als volgt:

“Beschikbaarheid van de medische zorgen en van de opvolging in Slovakije:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

Aanvraag Mecoi met unieke referentienummer BMA – 8513

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat verdere psychiatrische opvolging en behandeling beschikbaar zijn. Gedwongen opname in een psychiatrische afdeling is mogelijk. Qua psychotrope medicatie zijn zowel risepdone als escitalopram beschikbaar in Slovakije.

Op basis van de vermelde medische gegevens is er geen contra-indicatie om te reizen.

Er is geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in Slovakije:

Uit het toegankelijkheidsonderzoek van 25/8/2016 blijkt het volgende:

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijke opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Slovakije. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

Het Slovaakse gezondheidszorgsysteem kent een universele dekking en werkt op basis van een algemene ziekteverzekering. De bijdragen worden betaald afhankelijk van de economische situatie van de burger. De staat betaalt voor wie economisch niet actief is. Slovakien zijn vrij in de keuze van hun huisarts en specialisten. Operaties worden uitgevoerd in ziekenhuizen. Hiervoor is een doorverwijzing noodzakelijk.² Afhankelijk van de situatie worden de kosten van geneesmiddelen, medische instrumenten en dieetvoeding geheel of gedeeltelijk vergoed door het stelsel van algemene ziekteverzekering.³ Er is een vergoeding voor economisch actieve mensen die regelmatig zorg verlenen aan een familielid. Deze kan oplopen tot 55 % van de gemiddelde dagvergoeding, met een maximum van 10 dagen. Wie langdurige zorg nodig heeft, komt in aanmerking voor een uitkering. Deze uitkering is een combinatie van een uitkering in geld en een uitkering in natura. Tevens dient opgemerkt te worden dat een verblijfstitel kan niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de medische zorgen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen lopen. Het gaat erom na te gaan of de nodige medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst of het land waar de verzoeker gewoonlijk verblijft. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de verschillende nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat.

Er is geen strikte noodzaak tot mantelzorg. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Slovakije het land waar hij ruim 20 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Bovendien legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat men niet in staat is te reizen, waardoor kan aangenomen worden dat een terugkeer naar Slovakije mogelijk is. Concluderend kan gesteld worden dat de nodige zorgen toegankelijk zijn in Slovakije.

Conclusies:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat betrokkene op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland. Er is vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar Slowakije.”

Op 31 augustus 2016 verklaarde de gemachtigde de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet opnieuw ongegrond.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.08.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*T., M. R.R. Nr: [...]
Geboren te K. op [...]1985
Nationaliteit: Slowakije
Verblijvende te: [...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag d.d. 25/08/2016), hij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Derhalve

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (verzoeker verklaart dat hij reeds sinds zijn minderjarigheid in ons land verblijft en dat zijn ganse familie Slowakije verlaten heeft). Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan T. M. te willen overhandigen.”

2. Rechtspleging

Waar verweerder ter zitting nog een aanvullend stuk neerlegt, zijnde een uittreksel uit een beslissing van 1 maart 2016 van de Commissie tot Bescherming van de Maatschappij waarin deze beveelt dat verzoeker verder dient te verblijven in het FPC te G. tot vrijwillige terugkeer naar Slowakije met psychiatrische begeleiding in Slowakije kan gerealiseerd worden, wijst de Raad er op dat hij geen feitenrechter is, doch dat de Raad slechts beschikt over een marginale toetsingsbevoegdheid teneinde de wettigheid van de bestreden beslissing na te gaan, zodat geen rekening kan worden gehouden met een stuk dat niet werd betrokken bij de oordeelsvorming.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn enig middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“1. schending van de formele motiveringsverplichting:

De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“...Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is..”*

De inhoud van stukken waarnaar wordt verwezen dient aan verzoeker ter kennis te worden gebracht. (Rvs. 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

In casu wordt verzoeker enkel in kennis gesteld van de eigen interpretatie die de arts-adviseur verleende aan de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank.

In regularisatie-dossiers (in tegenstelling tot in asiëldossiers) is het bovendien niet mogelijk via mail een kopie van het administratief dossier te bekomen, waardoor de informatie waarop verwerende partij zich baseert voor verzoeker onvoldoende toegankelijk is.

2. schending van de materiële motiveringsverplichting:

1.

Nu de bestreden beslissing motiveert als volgt:

“...Uit de informatie kan geconcludeerd worden dat verdere psychiatrische opvolging en behandeling beschikbaar zijn. Gedwongen opname in een psychiatrische afdeling is mogelijk. Qua psychotrope medicatie zijn zowel risperdone als escitalopram beschikbaar in Slowakije...”

In het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zaak dd. 09.06.2016 wordt de vernietiging van de beslissing a quo o.m. gemotiveerd als volgt:

“...Daargelaten nog de vaststelling dat in dit document niet gespecificeerd wordt waar residentiële behandeling precies kan verkregen worden in Slovakije (ook de verwijzing naar “Box. 5.1. in dit document biedt geen soelaas) dient alleszins vastgesteld dat uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de arts-adviseur bevoegd is om de beschikbaarheid van de medische zorgen na te gaan. Uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat deze enkel gebruik maakt van het rapport ‘Health system in transition’ om de toegankelijkheid van de medische zorgen na te gaan waarbij hij trouwens nog niet eens verwijst naar de pagina waarvan de verwerende partij zich bedient om alsnog de beschikbaarheid van de medische zorgen aan te tonen. Nu uit het onderdeel “beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging van Slovakije” niet blijkt dat de arts-adviseur nagegaan is of residentiële behandeling voor de verzoekende partij mogelijk is en zo ja, waar precies, kan verwerende partij zich niet in de plaats stellen van de arts-adviseur om alsnog de beschikbaarheid van de residentiële behandeling aan te tonen..”

Verzoeker meent dat de beslissing a quo behept is met dezelfde tekortkomingen:

- Uit de informatie kan niet worden opgemaakt waar residentiële handeling kan verkregen worden. Verzoeker is woonachtig te Kosice. Uit de informatie kan niet worden opgemaakt of residentiële opname mogelijk is op een redelijke afstand van Kosice*
- Opnieuw wordt niet eens verwezen naar de pagina waarvan de verwerende partij zich bedient.*

2.

De administratieve overheid negeert bij de beoordeling van de aanvraag een aantal van de voorgelegde stukken of maakt er een foute appreciatie van.

De arts-adviseur beantwoordt de vraag of medische zorgen toegankelijk zijn enkel in abstracto en negeert daarbij de door verzoeker voorgelegde stukken, waaruit blijkt dat het in de concrete situatie van

verzoeker, namelijk die van een door een Belgische rechtbank geïnterneerd psychiatrisch patiënt, ondanks tussenkomst van alle mogelijke Belgische gespecialiseerde diensten, waaronder niet in het minst verwerende partij zelf (IOM, FEDASIL, DVZ, ambassade), het de afgelopen 4 jaar (!) niet mogelijk is gebleken voor verzoeker toegang tot psychiatrische opvang in zijn thuisland te bekomen.

• Zo motiveert de bestreden beslissing o.m. als volgt:

“..Het Slovaakse gezondheidszorgsysteem kent een universele dekking en werkt op basis van een algemene ziekteverzekering. De bijdragen worden betaald afhankelijk van de economische situatie van de burger. De staat betaalt voor wie economisch niet actief is...”

En verder:

...Bovendien legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat men niet in staat is te reizen, waardoor kan aangenomen worden dat terugkeer naar Slowakije mogelijk is...”

Terwijl uit het initiële stuk 12 van verzoeker (schrijven Slovaakse consul dd. 28.08.2012) het tegengestelde blijkt, nl. dat verzoeker geen recht heeft op terugbetaling van medische kosten, dat het om deze reden onmogelijk is zijn transport naar Slowakije te organiseren, alsook dat de Minister van Binnenlandse Zaken van Slowakije van oordeel is dat de zaak van verzoeker een Belgisch probleem is en zij geen medewerking willen verlenen bij het zoeken naar een oplossing:

“...According to the information of main Slovak Insurance company, where the majority of all Slovaks are insured (contributing or not contributing to the system of primary health care), this cannot ensure or refund his transport of the Slovak Republic – result: his case does not belong to the category of urgent patient with physical incapacity.

Standpoint of the Minister of Interior of the Slovak Republic is following: the case of Mr Turtak (his violation committed in Belgium, decision of Belgium court) fully belongs to the competency of Belgium institutions, they are the only ones responsible for making solution...”

(vrije vertaling: Overeenkomstig de informatie van de belangrijkste Slovaakse verzekeringsfirma waarbij de meerderheid van de Slovakken verzekerd zijn. (al dan niet bijdragend aan het systeem van de sociale zekerheid) kan het transport naar Slovaakse Republiek niet worden terugbetaald – zij situatie valt niet binnen de categorie ‘dringende patiënten met een fysieke belemmering.

Het standpunt van de Minister van Binnenlandse Zaken is als volgt: De zaak van de heer T. (zijn misdrijf begaan in België, Belgisch vonnis) valt volledig onder de bevoegdheid van de Belgische instellingen, zij zijn als enige verantwoordelijk voor het uitwerken van een oplossing)

• Ook overige van de door verzoeker initieel bijgebrachte stukken spreken het advies van de arts adviseur tegen, dat verzoeker, als in België geïnterneerd psychiatrisch patiënt, toegang zou hebben tot een eventueel aanwezige behandeling in een psychiatrische instelling in Slowakije.

Stuk 13 schrijven K. R. dd. 03.09.2012 van de FOD Justitie:

“..Om de man te reclasseren is het nodig dat voorgelegd kan worden aan de CBM dat hij overgebracht wordt naar Slowakije en dat hij daar gepaste residentiële behandeling zal krijgen. (psychiatrische diagnose: psychose)

Om de reclassering te organiseren zijn er volgende elementen die mijn werkwijze tot nu toe hebben bepaald:

- Zowel op de CBM-zitting als tijdens de gesprekken met de PSD geeft betrokkene aan dat hij geen familie meer heeft in Slowakije. Ook heeft hij er geen netwerk meer dat hem kan helpen bij het uitbouwen van een gepaste reclassering.

- België heeft voor geïnterneerden een ‘special needs programma’ dat de overbrenging en behandeling in het thuisland organiseert doch deze instantie komt enkel tussenbeide voor niet Europeanen. Op deze dienst kunnen we ons dus niet beroepen.

- Mevr. C. G. H., Dienst Vreemdelingenzaken, gaf aan dat voor het organiseren van een reclassering/psychiatrische opname soms gewerkt wordt met een ‘verbindingsambtenaar’. Doch voor Slowakije heeft België geen verbindingsambtenaar.

Hierop namen wij contact met de consul van Slowakije, mevr. G. met de vraag om tussenkomst bij het organiseren van de overbrenging en de nodige ondersteuning en gepaste psychiatrische zorg. Meerdere malen verduidelijkten wij onze vraag.

Recent ontvingen wij onderstaande mail waarin mevr. G. het standpunt van de minister van Binnenlandse zaken van Slowakije uiteenzet.

Uit de mail begrijpen wij dat zij ons de boodschap geeft dat zij in deze niet kan tussenkomen....”

Stuk 10 (rapport directie 20.01.2014):

“...De situatie van betrokkene is sinds vorige zitting ongewijzigd gebleven. De PSD heeft enorm veel contacten gelegd met de verschillende diensten i.f.v. de haalbaarheid van de een repatriëring gekoppeld aan een psychiatrische behandeling.

Contacten werden gelegd met:

- De Slowaakse ambassade: zij schuiven het probleem af op de Belgische overheid;
- FEDASIL: zij werken enkel met vrijwillige repatriëring maar niet met geïnterneerden en zoeken niet mee naar psychiatrische zorg;
- DVZ: kunnen enkel mee helpen aan een repatriëring zonder bijkomende voorwaarde (in dit geval psychiatrische behandeling)
- IOM: werken enkel rond vrijwillige terugkeer

Geen enkele van de 4 diensten konden ons evenmin gericht doorverwijzen waardoor de situatie van betrokkene muurvast zit..."

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door "(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft".

Verzoeker meent vooreerst dat de thans bestreden beslissing behept zou zijn met dezelfde tekortkomingen als deze die in de beslissing van 5 oktober 2015 door de Raad werden vastgesteld en die aanleiding gaven tot de vernietiging ervan, omdat uit de informatie niet zou kunnen opgemaakt worden waar residentiële behandeling kan verkregen worden. Opnieuw zou niet verwezen worden naar de pagina waarvan verweerder zich bedient.

Zoals onder de feiten reeds aangehaald, heeft de Raad bij arrest nr. 169 478 van 9 juni 2016 de ongegrondheidsbeslissing van 5 oktober 2015 vernietigd omdat niet bleek dat de arts-adviseur had rekening gehouden met het feit dat verzoeker residentieel moet behandeld worden en hij niet was nagegaan of een residentiële behandeling voor verzoeker mogelijk is in het herkomstland.

Uit het advies van 31 augustus 2016 blijkt dat thans de arts-adviseur gevolg heeft gegeven aan dit arrest van de Raad. Er werd navraag gedaan bij de MedCOI-database op 11 augustus 2016 naar residentiële psychiatrische opvolging voor een mannelijk persoon van 30 jaar die werd geïnterneerd na het toebrengen van messteken in de buikstreek en waarbij schizofrenie en middelengebruik (cannabis) werden vastgesteld en die door de Commissie tot Bescherming van de Maatschappij wordt beschouwd als een gevaar voor zichzelf en de maatschappij. Dit valt volledig samen met het profiel van verzoeker. Vervolgens werd antwoord gegeven op 23 augustus 2016 waaruit blijkt dat residentiële psychiatrische zorgverlening beschikbaar is in Bratislava en in Pezinok. Er kan dus geenszins worden aangenomen dat het huidig advies, waarop de bestreden beslissing steunt, zou behept zijn met dezelfde tekortkomingen als de door de Raad vernietigde beslissing van 5 oktober 2015. Het is duidelijk waar de residentiële behandeling kan verkregen worden en in deze hoeft niet naar een pagina verwezen te worden, nu de nieuwe MedCOI-informatie waarop de arts-adviseur zich steunt amper 4 pagina's beslaat, die allen pertinent zijn. De Raad had in zijn arrest van 9 juni 2016 enkel bijkomend gesteld dat niet eens een pagina was vermeld omdat de arts-adviseur zich louter had gesteund op een zeer lijvig rapport "*health systems in transition*" waarbij niet eens was verwezen naar de pertinente passage om de beschikbaarheid van de residentiële zorg aan te tonen. Thans blijkt dat met de zeer concrete gegevens van verzoeker is rekening gehouden in het onderzoek naar de beschikbaarheid van residentiële zorg in Slowakije. Verzoeker kan ook niet ernstig voorhouden dat hij enkel in kennis is gesteld van de eigen interpretatie van de arts-adviseur van de informatie afkomstig uit de MedCOI-databank, nu deze informatie zich gewoon in het administratief dossier bevindt. Verzoeker was wel degelijk in de mogelijkheid inzage te vragen in dit administratief dossier, doch nergens blijkt uit het dossier dat hij dit ook werkelijk heeft betracht.

Verder voert verzoeker wat betreft het onderzoek naar de toegankelijkheid aan dat de arts-adviseur de vraag of de medische zorgen toegankelijk zijn enkel *in abstracto* heeft beantwoord, maar daarbij de door verzoeker voorgelegde stukken waaruit zou blijken dat het in zijn concrete situatie niet mogelijk is gebleken om toegang tot psychiatrische opvang in zijn thuisland te bekomen, heeft genegeerd. Hij wijst op zijn specifiek profiel van een door een Belgische rechtbank geïnterneerde psychiatrische patiënt en meent dat reeds 4 jaren door verscheidene diensten zoals de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna verkort IOM), FEDASIL, de ambassade en de Dienst Vreemdelingenzaken zelf tevergeefs is

geprobeerd toegang te verkrijgen tot psychiatrische opvang in Slowakije. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar verschillende stukken die hij bij zijn aanvraag heeft gevoegd, waaruit volgens hem blijkt dat zelfs al zou een behandeling in een psychiatrische instelling bestaan, hij daar geen toegang toe zou hebben. Verzoeker citeert daarbij uit die stukken.

De Raad stelt vast dat de arts-adviseur zijn onderzoek naar de toegankelijkheid van de door de arts-adviseur noodzakelijk geachte behandeling inderdaad enkel heeft gesteund op zeer algemene rapporten, zoals *“health systems in transition, Slovakia: health system review van 2011”* en een rapport van de Europese Commissie *“vos droits en matière de sécurité sociale en Slovaquie”* en daarover ook in zeer algemene bewoordingen motiveert in zijn advies. Terwijl verzoeker bij diens aanvraag van 11 augustus 2015 niet enkel medische stukken heeft voorgelegd, maar eveneens adviezen van de directie van de gevangenis van Merksplas van 2013 en 2014, een verslag en beslissing van de Commissie Bescherming Maatschappij en communicatie met het Slowaakse consulaat, waaruit hij in de aanvraag ook uitvoerig citeert om aan te tonen dat weliswaar zijn repatriëring wordt beoogd, mits psychiatrische opvolging in Slowakije kan gerealiseerd worden, doch dat dit laatste zelfs na concreet contact met de Slowaakse consul en IOM vooralsnog niet mogelijk bleek.

Verzoeker kan dan ook gevolgd worden dat deze door hem bij de aanvraag gevoegde stukken, die klaarblijkelijk relevant zijn voor het onderzoek naar de concrete toegankelijkheid tot psychiatrische residentiële zorg voor hem, door de arts-adviseur volledig werden genegeerd. De Raad volgt verweerder dan ook niet waar hij stelt dat uit het advies zou blijken dat de arts-adviseur rekening heeft gehouden met het schrijven van de Slowaakse consul van 28 augustus 2012 of met het schrijven van Mw. R. van 3 september 2012. Het feit dat de arts bij *“voorgelegde attesten”* weliswaar ook *“mails van 12/9/2012, 3/9/2012 en 28/8/2012”* heeft vermeld, betekent geenszins dat de arts-adviseur ook met de inhoud ervan enigszins rekening heeft gehouden, minstens niet op afdoende wijze, nu uit geen enkele overweging aangaande de toegankelijkheid kan opgemaakt worden dat de arts-adviseur de inhoud van die e-mails in overweging heeft genomen voor de beoordeling van de concrete toegankelijkheid voor verzoeker van residentiële psychiatrische opvolging. Het weze daarbij opgemerkt dat blijkt dat die e-mails van betrouwbare en relevante bronnen afkomstig zijn.

Waar verweerder in de nota stelt dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet zou ontkennen dat hij beroep kan doen op familieleden om hem bij te staan om de noodzakelijke zorgen te verkrijgen en er dus bezwaarlijk zou kunnen worden voorgehouden dat de informatie van verzoeker indruist tegen het advies, kan de Raad wederom niet volgen. Verzoeker verwijst in diens verzoekschrift uitdrukkelijk naar het feit dat zelfs indien een psychiatrisch centrum in Slowakije bereid gevonden wordt om hem op te vangen, het praktisch gezien niet mogelijk zou zijn een rehabilitatie mogelijk te maken omdat sociale en familiale contacten een onmisbare factor zijn en verzoekers ganse familie Slowakije zou verlaten hebben. Hij verwijst daarbij naar het feit dat zijn ouders sinds 2000 in België verblijven, evenals zijn zus Y. en broer S. en zijn broers M. en A. zouden in Ierland wonen. Hij verwijst naar stuk 5 van de stukkenbundel die hij bij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging heeft gevoegd. De Raad stelt vast dat inderdaad bij de aanvraag verscheidene kopieën zijn gevoegd van personen T.S. (E kaart); H.J. (E+ kaart); T.J. (E kaart) en T.A. (E kaart) en dat verzoeker in diens aanvraag uitdrukkelijk reeds had toegelicht dat volgens hem een residentiële setting in Slowakije niet adequaat zou zijn, omdat hij niet kan terugkeren naar een vertrouwde omgeving omdat zijn familie, waarbij hij zijn hele leven heeft gewoond, in België woonachtig is. Bij voorlegging van dergelijke stukken en dergelijk uitdrukkelijk betoog, kan de arts-adviseur niet volstaan met de stereotiepe zin: *“Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Slowakije het land waar hij ruim 20 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.”* Waar verweerder in de nota nog stelt dat de arts-adviseur er allerminst toe gehouden is na te gaan of een verzoekende partij in alle omstandigheden steeds daadwerkelijke toegang zal hebben tot de zorgen, kan de Raad volgen, doch er moet wel degelijk blijken dat de arts-adviseur een zorgvuldig onderzoek doet naar de toegankelijkheid van de door hem noodzakelijk geachte behandeling en daarbij op afdoende wijze rekening wordt gehouden met concrete persoonlijke gegevens die uitvoerig in de aanvraag onder zijn aandacht werden gebracht en die gestaafd werden met tal van pertinente stukken. De Raad kan ook geenszins rekening houden met het *a posteriori* motief dat bepaalde van die stukken ondertussen 4 jaar oud zijn.

De Raad stelt vast dat de arts-adviseur bepaalde feitelijke gegevens veronachtzaamd heeft met betrekking tot de toegankelijkheid van de medische behandeling.

De schending van de materiële motiveringsplicht is in de aangegeven mate aangetoond.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 augustus 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES